

Svež poslovodni veter v Medvodah

Skupaj živeti in delati je nekaj konkretnega

V Medvodah so zlasti pred leti s sodelovanjem organizacij združenega dela in krajevnih skupnosti uspešno izpeljali marsikatero skupne akcije. K temu je dosti pripomoglo uspešno delo sindikata v krajevni skupnosti. V zadnjem času je bilo večkrat slišati, da mu manjka kontinuiteta in da se organizacije združenega dela po eni, krajevske skupnosti pa po drugi strani zapirajo vase. Interesi so si postali nasprotujoči zlasti pri urejanju prostora, načrtovanjih in odločitvah, kje bo svoje mesto dobila industrija, kje stanovanjska gradnja in kje vse drugo.

Načrti krajevnih skupnosti na eni in načrti organizacij združenega dela na drugi strani so pri usklajevanju srednjeročnih planskih dokumentov spodbudili predvsem poslovodne delavce v OZD, da s svojo pobudo poskušajo prispevati k najustreznejšim skupnim razvojnim usmeritvam.

Nekatere kadrovske osvežitve v ozdih na najbolj odgovornih položajih so v Medvodah prinesle nov veter. Razveseljivo je, da so to mlajši ljudje, četudi večina njih živi izven Medvod, ki so se resno zavzeli za to, da z večjimi vlaganji OZD prispevajo k temu, da se njihovim delavcem in krajanom izboljšajo pogoji in možnosti tako v kulturi, telesni kulturi kot tudi drugod.

Dogovor, ki velja med poslovodnimi delavci, da se vsaka dva meseca sestajajo skupaj s predstavniki skupnosti krajevnih skupnosti, je že prinesel prve sadove. Tako je uspešno stekla akcija za razširitev telefonske centrale v Medvodah, kjer so OZD v skupni investiciji 15 starih milijard že prispevale več kot tretjino potrebnih sredstev. Z akcijo združenega dela in nekaterih zasebnih obrtnikov bo v mesecu marcu izšla poslovno-turistična karta Medvod z okoličnimi OZD so podprle sofinanciranje šole v naravi, najpomembnejši pa je vsekakor dogovor, da s krajevnimi skupnostmi na območju Medvod sklenejo skupni srednjeročni program, za katerega bodo OZD še v letošnjem letu (in tako tudi v naslednjih letih tega srednjeročnega obdobja) prispevale po 14 % povprečnega mesečnega neto osebnega do-

hodka na zaposlenega v preteklem letu. S temi sredstvi in sredstvi SIS bi že letos v Medvodah pričeli s pripravami oz. z gradnjo športne dvorane ter prizidka oz. preureditvijo doma Svobode. Prizadevni kulturni in telesnokulturni delavci tem načrtom vztrajno sledijo. Del združenih sredstev po skupnih srednjeročnih planih pa bi namenili potrebam KS, zlasti pri vzdrževanju domov ter za kritje dela vse večjih stroškov energije in kurjave v teh domovih. Take usmeritve, ki bodo konkretno zaživele že po zaključnih računih, pomenijo vsekakor izreden napredek, ki ga na primer v Ljubljani kljub številnim političnim zamislom v vseh letih od ukinitve glavarine nismo uspeli doseči.

V OZD so zainteresirani tudi za več sodelovanja in s tem za boljšo varnost na področju požarnega varstva. Sporazum o tem sodelovanju, ki je že podpisan, bo vsekakor pomembno prispeval k večji varnosti požarno ogrožene industrije v Medvodah. Pomembna sta tudi gospodarna poraba in načrtovanje na tem področju. Kot prednostno nalogo načrtujejo ureditev UKV zvez.

In še je pobud, ki jih dajejo poslovodni delavci, tudi takih, ki predvidevajo medsebojno pomoč OZD, ko gre za težave pri poslovanju, do tistih, da bi iz proizvodnega programa medvoških OZD ob 8. marcu namenili enako praktično pozornost zaposlenim ženam kot tudi tistim, ki vzgajajo naše otroke in skrbijo za naše zdravje, pa je že v osnovnih materialnih pogojih, kaj šele v pozornosti, širša družbena skupnost precej pozabila nanje.

Kadre, ki tako razmišljajo, kljub težavnim pogojem gospodarjenja, in ideje s svojo prizadevnostjo tudi konkretizirajo, vsekakor potrebujemo in izredno cenimo.

Ob tako ponujeni roki pa v krajevnih skupnostih skupaj s krajanji marsikdaj začnemo drugače razmišljati. Predvsem takrat, ko smo enkrat delavci, drugič pa krajanji in takrat, ko nam ni povsem jasno, da morata delavec in delovni človek slediti istemu vozu, ki se mu pravi — boljši jutri. Za vse generacije...

Ivan Regoršek

Ubrana pesem v Tacnu

V domu krajanov v Tacnu je kulturnoumetniško društvo »Ivan Novak-Očka« pripravilo proslavo slovenskega kulturnega praznika. V skrbno izbranem programu so sodelovali člani gledališke skupine in mešanega pevskega zbora domačega društva ter lovski zbor pevskega društva »Simon Jenko« iz Medvod.

NAŠI KLICAJI!!!

Predpisi so, deviz ni!

O malokaterem predpisu je bilo toliko polemik kot o zakonu o deviznem poslovanju in ekonomskih odnosih, ki so ga delegati zvezne skupščine končno le sprejeli konec lanskega leta. Mnenja o tem, ali bodo novi predpisi pripomogli k ugodnejši zunanjetrgovinski menjavi in boljši devizni in plačilni bilanci Jugoslavije ali ne, so si bila nasprotujoča, odvisna pač od tega, kako v posameznih okoliščinah gledajo na izvoz na konvertibilno področje in uvoz od tam.

No, polemike so končane, novi zakon in večina podzakonskih aktov je sprejeta, že od novega leta se nove določbe uveljavljajo in potrjujejo v praksi, ki je seveda najboljši kazalec, kako se teoretične predpostavke uresničujejo v vsakdanjem poslovanju. Tako bomo kmalu spoznali, čigavi argumenti v polemiki o novem zakonu so bili bližje resnici, kar pa nam seveda ne bo kdo ve koliko pomagal, kajti je že pač tako, da je napako lažje narediti, kot pa jo popraviti. Po enoinpolmesečnih izkušnjah namreč kaže, da so imeli bolj prav tisti, ki so trdili, da bo pri delovanju novega deviznega sistema prihajalo do precejšnjih motenj, ker pač ne bo dovolj deviz za vse potrebe. V januarju so namreč na deviznem trgu v Beogradu prodali vsega 51 milijonov dolarjev — kako malo je to, je dokaz že dejstvo, da bi to ob takšnem nadaljevanju pomenilo le 600 milijonov dolarjev prometa na leto, obseg naše menjave s tujino pa je, vsaj plačilni promet, desetkrat večji. Devize so bile na voljo le za zadovoljevanje potreb prve prioritete: za vračanje fiksnih in garantiranih obveznosti tujini, medtem ko deviz za plačilo reprodukcijskih materialov in blaga ni bilo. To pomeni, da uvozniki niso mogli plačati blaga, ki ga zato tudi ne bodo mogli uvozili, kar pomeni, da bodo ostali brez njega, kar bo vplivalo na obseg proizvodnje. Manjši obseg proizvodnje pa naprej pomeni tudi manjši izvoz, kar bo prineslo še manj deviz in s tem še manj možnosti za uvoz. Pa smo tam: v začaranem krogu namreč.

In kako iz njega? Z večjim izvozom seveda, a vprašanje je, kje dobiti devize za začetni zagon. Rešitev je v deviznih rezervah narodne banke ali v posojilih, seveda pa bo osnovno, da bodo prednost dobili resnični izvozniki na konvertibilni trg.

Poleg tega osnovnega problema pa se v gospodarstvu srečujejo še s številnimi drugimi problemi, ki jih je prinesla nova devizna zakonodaja. Najprej so se ubadali s pomanjkanjem pravih obrazcev za zunanjetrgovinsko menjavo, ko pa so jih vendarle dobili, so se držali za glavo, ko so zvedeli za njihovo (nikakor ne majhno!) ceno.

Druga velika nadloga so bile številne nejasnosti v predpisih, še posebej v podzakonskih aktih. Še enkrat se je izkazalo, da naglica ni dobra, tudi pri sprejemanju predpisov ne. Vsako leto lahko slišimo obljube, kako bo gospodarstvo že zdavnaj pred vstopom v novo leto vedelo za pogoje poslovanja, a doslej se te napovedi še nikoli niso uresničile. Tako je bilo eno temeljnih opravil v gospodarskih organizacijah po novem letu iskanje tolmačenj novih predpisov, namesto da bi bilo vse res jasno in bi se v podjetjih lahko ubadali z drugimi, bolj donosnimi zadevami.

Stalno pravilo je, da se učimo na napakah, a zdí se, da smo pri nas vsi skupaj sila slabi učenci, kajti dobro znane napake ponavljamo iz leta v leto. Kaj, ste hoteli dodati še kakšno o odgovornosti?